

ناصر مکارم شیرازی

ملتپردازی در فنا و محیط حل نمی شوند.

اینید بگذار این مفهوم روابطی است

گاهی آنها فکر می کنند کاراگارگردانه از فلسقهای انتظار طبیور صالح بزرگ سیاستی و دیگر امیدی برای اصلاح بیست و سیلاش و کوشش برای پاک سکھاداشن خوشن بیمه وده است، این سویمیدی و مائس معنک این آنها را تأثیر انتظار در خود باری بیان نموده اند و تأثیر انتظار در خود باری بیان اجتماعی مورخ سروی قرار گرفته است. ولی اثر سارنده این انتظار سخنرانی برای اکثریت ناسالم حفظ کند و همچنانکه اینها نیست، اتر مهم دیگری سوی از آن که دیلا خمامت شدن را موجب رسایی مداند از سطر خوانندگان محترم می گذرد. و آن حل مع علوم انسانی که می تواند در آنها رویج آمید نشدن در علایم صحیح و عدم تسلیم دل برای بدمد و به معاومن و خوشنش داری دعویت آنود گهیه است. توضیح اینکه هنگامی که شاد فراکبر می شود و اکثریت و ما جمع کشی را بدآنود کی که آنها دست از نلاش و کوشش برای حفظ پاکی خوشن و حتی برای اصلاح دیگران سرخواهند روانی غرار می کنند، منستی که او سأس از اصلاحات سرجشته می گرد. و اگر می بینیم دستورات اسلامی یا س

ار آموزش را، میکی از مردمگرین گاهان نمرده
است بهمن دلیل است. ممکن است افسرداد
محظی مایوس بخوبی خود سکه بعضاً می‌باشد
سوارد، تعجب کند که جرا می‌باشد از رحالت خدا
این فدر هم شفی نماید می‌بهر از بسیاری از
گاهان، اما فلسفه‌ای در حفظ همیشگی است که
گناهکار مایوس از رحمت هیچ "دلیلی نمی‌ستد
که بعکسر حموان سفت و با لافق دست اراده‌
گاهان سوارد، مسلط او این است آن از هر من
گذشته است. جه بک فامت چه حد قاتم، من
که رسوای جهان عم دنبای همچیغ است. بالآخر
ساهی، رسیدگر ساد، آخر خوبی است
من که غم اکتو آنرا برای خود خردیدم، شود - همانکو
ار جدیری می‌ترسم؟

اما هدکافی که روزه‌ای سد برای او گشوده
شود، ایند به عفو بیورکار و امده به خسرو مع
از موادن انسان سخن.
اما اگر به فنهو را غصی در حاشیه زیر
موجود، خطه‌ای مغلقی در زردگی او بیند این شود.
جه سپار اوره به نوقت در صدر گاهان و بارگش
به سوی باکی و اصلاح دعوت می‌نماید.
از جمله مدارک روشن که ایند بخوبی اعلام
باشد می‌کند، این است که دلیل آن "عبدالله
الذین آتُوا نِسْكَمْ وَ عَيْلَوُ الْمُتَّابِعَاتِ" لبسخندان
"فِي الْأَرْضِ . . ." خداوند به اسماهک اینان گارد
و عمل صالح انجام می‌دهند، و بعد از آن است
جهه اینکه انتظار طهور مصلحی که
خرقدار دسا فاسدترین شود، ایند طبیورش مستر
می‌گردد، اثر هرامدۀ روایی در منتظران دارد
و آنها در برای اموج سرمهد شاد نمایند
ست.

و در حدیث دیگری می‌حوایم "برلت اصلاح خوش و اعمال خود نمکشند
فی المهدی" این آن درباره مهدی (ع) سارل سماهی نمایند که هستند که همیشی وارد
شوند رشدگی سعادت بخشی درستگوی اویه خود
نمکشند، نه آنها که با جلم و سند همکاری دارند،
در حالی که در این آنها مهدی و بارسل
نمکشند، نه آنها که با جلم و سند همکاری دارند،
نه آنها که از اعمال و عمل هالمج
سکانه اند
نمکشند "نمایند سعادت سارل سماهی که برادر معرف
ایران افراد نرسو و زیبی که برادر معرف
ایلان جهانی ندین بگ اینها مسحکشم که
ایران از همچو جمی از سایه خود می‌شوند.
هزارگویه صفت و زیبی و بارسل و دور سارل،
و نه افراد سب و بی جمال و سکارهای
و ندین اعمال مالحی که راه را برای اصلاح که نمکشند روی دست گدارد و در برادر مطابق
جهان نگشاید. اماکن بترسخواهند بود، و آنها محتضردگی و خامعه‌شان تکوب اختصار کرد و
که من انتظار جسی بترنامه‌ای نمکشند. هم باشد گنریون ملاس و کوشی در راه مبارزه مانند
آن اگاهی و اسان خود را بالا ببرند و هم در ندارند... آری انتظار را می‌نمایند این است

بعده اسلام و حجاب از متولیات گشاوری سلسله‌یان خدا اسلام نا شاخد و در که
امن عمل ساع و دسخورها و مانگکه و
وصفتی
اجماع بر مودت دینیکی از سه چیز ۱- مال و بروت
حکومهای عمل سارندگی بوانند، در مدت
کوراه معلم افزاران علم و دانش و صفت آبرور
حلال که از دست برجی اسان بعمل آمد ۲- ادب
کردند و نوائند دو آن خس ربارک و حبل.
بر اکار علم و صفت در سرمههای اسلامی
پاکی کاری ماسد و سوپری بسربهای علمن و
معنی و اخراجات صفت آنان گردد که در
سیار ضمیع و روشن است که اینگذن آبرور مودت اروپا و دیگر مقاطعه‌ی رومی محبوب
ستولیان شخصی بدوش بگران و بسیار حاضر و ناساخته بود.
درین سهاده از مرور ندانه و هر سهاده ای صفت است
سلکه‌ناتعل کلنه اسارتند پهایزه‌ی ای اعم از علیعی ۱۲- مسدرگ الوسائل چ ۲ حدیث ۴ ماب
و سمعی و تجارتی و نمایه می‌شود.